

Dvacátý století

Jan Nedvěd

Ami

1. Zastydím se v duši svý

E

Ami

když některý lidi slyším říct:

"Věrnost, cit a přátelství",

E

Ami

to mám chuť z nich kůži svlíct.

C

G

Vždyť je znám a už spoustu let,

D

Dmi

A

z těchle slov si žijou jen

C

G

D

Dmi

A

a každý den dokážou brát pod heslem "Vem, kde vem".

A

A6

A

Ref: Co dalo nám vlastně do vínku dvacátý století?

E

Pár válek, svobodnou maminku, kouřový prokletí.

Hmi

A stovky těch, co se snažej žít z lidí jako my,

těch, co svět ženou bůh ví kam

E

A

Ami

do věčný hluboký tmy.

2. Každý den musím si znovu říct

"Zítřek lepší bude snad".

A večer sám přemejšlet o té spoustě zla a zrad.

Hola, hej, no zrovna vy,

už máte všechno, co jste mohl mít

a duše nic, nic vám neříká,

takže nemáte se o co bít

Ref:

+ Co dalo nám vlastně do vínku dvacátý století?

Pár válek, svobodnou maminku, kouřový prokletí.

(do stracena)